

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Gdańsk, dnia 22 grudnia 2016 r.

Poz. 4612

UCHWAŁA NR XXIX/264/2016 RADY GMINY STAROGARD GDAŃSKI

z dnia 15 grudnia 2016 r.

w sprawie zwolnienia z podatku od nieruchomości nowopowstałych budynków lub ich części, związanych z działalnością gospodarczą, w ramach pomocy de minimis.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r, poz. 446 z późn. zm.) oraz art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016r. poz. 716 z późn. zm.) uchwała się, co następuje:

§ 1. 1. Zwalnia się z podatku od nieruchomości nowopowstałe budynki lub ich części związane z działalnością gospodarczą, które zostały oddane do użytkowania, w terminie nie dłuższym niż 3 lata od dnia rozpoczęcia budowy.

2. Za datę rozpoczęcia budowy uważa się dzień uprawomocnienia się pozwolenia na budowę.

3. Za datę oddania do użytkowania budynku uważa się dzień uprawomocnienia się pozwolenia na użytkowanie budynku, bądź wydanie informacji o niewnoszeniu sprzeciwu do zamiaru przystąpienia do użytkowania budynku, wydane przez uprawniony do tego organ.

4. Zwolnienie, o którym mowa w § 1.ust. 1 przysługuje na okres trzech następujących po sobie lat podatkowych i obejmuje jedynie zwiększoną podstawę opodatkowania, powstałą w związku z dokonaną nową inwestycją.

5. Zwolnienie w podatku od nieruchomości z tytułu tej samej nieruchomości może być przyznane jeden raz.

6. Za pierwszy rok podatkowy objęty niniejszym zwolnieniem uważa się rok kalendarzowy liczony od dnia 1 stycznia roku, następującego po roku, w którym nastąpiło zakończenie inwestycji.

§ 2. 1. Zwolnienie, o których mowa w niniejszej uchwale, stanowi pomoc de minimis, której udzielenie następuje zgodnie z Rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L Nr 352 z dnia 24.12.2013r.), ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz.U. z 2007r. nr 59 poz. 404 ze zm.) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z 29 marca 2010r. w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis (Dz.U.Nr 53 poz.311; z 2013r. poz.276 oraz z 2014r. poz.1543 z późn. zm.),

2. Pomoc de minimis może być udzielona wyłącznie podatnikom, dla których wartość planowanej pomocy de minimis udzielonej na podstawie niniejszej uchwały, łącznie z wartością pomocy de minimis uzyskaną przez danego podatnika w różnych formach i z różnych źródeł, w roku podatkowym oraz 2 poprzedzających go latach, nie przekracza kwoty stanowiącej równowartość 200 tys. EUR.

3. Całkowita kwota pomocy de minimis przyznanej podatnikowi prowadzącemu działalność zarobkową w zakresie drogowego transportu towarów nie może przekroczyć kwoty 100 tys. EUR w roku podatkowym oraz 2 poprzedzających go latach. Pomoc de minimis nie może zostać wykorzystana na nabycie pojazdów przeznaczonych do transportu drogowego towarów.

4. Jeżeli łączna kwota pomocy przewidzianej w ramach niniejszej uchwały przekroczyłaby pułap określony w ust. 2 i 3, przedsiębiorca utraci prawo do niniejszego zwolnienia w danym roku podatkowym.

5. Przedsiębiorca nie może uzyskać pomocy de minimis, jeżeli otrzymał pomoc inną niż pomoc de minimis w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowanych lub tego samego środka finansowania ryzyka, a łączna kwota pomocy spowodowałaby przekroczenie dopuszczalnej intensywności pomocy lub kwotę pomocy ustaloną pod kątem specyficznych uwarunkowań każdego przypadku w rozporządzeniu w sprawie wyłączeń grupowych lub decyzji Komisji Europejskiej.

§ 3. 1. Prawo do zwolnienia w podatku od nieruchomości, o którym mowa w § 1, nie obejmuje nieruchomości zajętych na:

- 1) usługi deweloperskie,
- 2) stacje paliw,
- 3) działalność bankową,
- 4) działalność związaną z franczyzą,
- 5) działalność instytucji finansowych,
- 6) działalność handlową prowadzoną na powierzchni powyżej 200 m².

2. Zwolnienia nie stosuje się do:

- 1) wyłączeń określonych w rozporządzeniu, o którym mowa w § 2 ust.1,
- 2) przedsiębiorców zalegających z płatnościami z tytułu podatków (w wysokości przekraczającej równowartość 1 raty podatku, ostatnio wymagalnej) oraz innych zobowiązań stanowiących dochód Gminy Starogard Gd. w okresie objętym zwolnieniem.

3. O wszelkich zmianach mających wpływ na podstawę opodatkowania, a także kwotę zwolnienia, podatnik zobowiązany jest do poinformowania organu podatkowego, w terminie 14 dni od dnia zaistnienia zmian, pod rygorem utraty uprawnień do zwolnienia, za 1, 2 lub 3 lata podatkowe, w zależności od skali uchybień.

4. W przypadku ustania związku pomiędzy nieruchomością objętą zwolnieniem, a działalnością gospodarczą, przedsiębiorca traci prawo do zwolnienia za rok podatkowy, w którym niniejszy związek ustał.

§ 4. 1. Zwolnienie, o którym mowa w § 1, przysługuje przedsiębiorcy, pod warunkiem wykazania do opodatkowania prawidłowej podstawy opodatkowania w ustawowo przewidzianym terminie (na drukach aktualnie obowiązujących) oraz złożenia, w okresie od 1 do 15 stycznia rok objętego zwolnieniem, następujących dokumentów:

- 1) zawiadomienia o zamiarze skorzystania w roku podatkowym z pomocy de minimis w formie zwolnienia w podatku do nieruchomości, na druku stanowiącym załącznik nr 1 do uchwały,
- 2) oświadczenia o powierzchni (budynku, o którym mowa w § 1), objętej zwolnieniem, ustalonej zgodnie z art. 1a ust. 2a pkt 5) i art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2016r. poz. 716 z późn. zm.),
- 3) pozwolenia na budowę przedmiotowej nieruchomości ,
- 4) projektu budowlanego oraz dziennika budowy przedmiotowej nieruchomości,
- 5) dokumentu potwierdzającego tytuł prawny do nieruchomości,
- 6) aktualnego wydruku z Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej, bądź Krajowego Rejestru Sądowego, potwierdzającego zakres prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej na terenie nieruchomości objętych zwolnieniem,

- 7) decyzji o przystąpieniu do użytkowania budynku, bądź informacji o niewnoszeniu uwag w sprawie planowanego zamiaru przystąpienia do jego użytkowania, wydanej przez uprawniony do tego organ,
- 8) oświadczenia o spełnianiu wszelkich warunków zwolnienia, określonych niniejszą uchwałą, z uwzględnieniem wykluczeń, określonych w rozporządzeniu, o którym mowa w § 2 ust.1,
- 9) wszystkich zaświadczeń o pomocy de minimis lub pomocy de minimis w rolnictwie lub w rybołówstwie, jakie otrzymał w roku, w którym ubiega się o pomoc oraz w ciągu 2 poprzedzających go lat, albo oświadczenia o wielkości pomocy de minimis otrzymanej w tym okresie¹⁾, albo oświadczenia o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie,
- 10) informacji określonych w rozporządzeniu w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis²⁾
- 11) innych dokumentów wskazanych przez organ podatkowy.

Uchybienie terminu, o którym mowa w ust. 1, skutkuje utratą prawa do zwolnienia w roku podatkowym.

2. Przedsiębiorca, który złożył dokumenty, o których mowa w § 4 ust. 1, niezgodne z prawdą, traci prawo do zwolnienia począwszy od stycznia pierwszego roku zwolnienia. Traci również bezpowrotnie prawo do korzystania ze zwolnień przewidzianych niniejszą uchwałą, w tym również w przeszłości.

3. Przedsiębiorca, który utracił prawo do zwolnienia, zobowiązany jest do zwrotu otrzymanej dotychczas pomocy wraz z odsetkami od zaległości podatkowych przewidzianych przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2015r. poz. 613 ze zm.).

§ 5. Zwolnienie przewidziane niniejszą uchwałą ma zastosowanie do nowopowstałych budynków, których oddanie do użytkowania nastąpiło po wejściu w życie niniejszej uchwały.

§ 6. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Starogard Gdański.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego i ma zastosowanie do dnia 31 grudnia 2020 roku.

Przewodniczący Rady Gminy

Jacek Olszewski

¹⁾ W przypadku podmiotów, które często korzystają z pomocy de minimis, obowiązek przedkładania przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis wszystkich zaświadczeń o pomocy de minimis, mógł prowadzić do wielokrotnego przedkładania tych samych zaświadczeń do podmiotów udzielających pomocy (często także do tego samego podmiotu). W związku z powyższym w nowelizacji ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, która weszła w życie 14 czerwca 2008r. wprowadzono możliwość przedkładania przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis oświadczenia o wielkości pomocy de minimis otrzymanej w ciągu 3 kolejnych lat, zamiast przedkładania wszystkich zaświadczeń o otrzymanej pomocy de minimis.

²⁾ Zakres w/w informacji został określony w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010r. w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis (Dz.U.Nr 53 poz. 311; z 2013r. poz. 276 oraz z 2014r. poz. 1543 ze zm.)